

z postrehov duchovného otca...

29. 3. 2026

Keď Ježiš kráča cestou kríža, nasledujme ho a kráčajme v jeho šľapajach. A keď kráčame s ním, kontemplujme jeho zaniehanie pre ľudstvo, jeho srdce, ktoré sa láme, i jeho život, ktorý sa stáva darom lásky.

Hľadáme na Ježiša, ktorý sa predstavuje ako Kráľ pokoja, zatiaľ čo okolo neho sa pripravuje vojna. On zostáva pevný v miernosti, kým iní sa zmietajú v násilí. On sa ponúka ako pohladenie pre ľudstvo, zatiaľ čo iní chytajú meče a kyje. On je svetlom sveta, zatiaľ čo temnoty sa chystajú prikryť zem. On prišiel priniesť život, zatiaľ čo sa naplňa plán odsúdiť ho na smrť.

Ako Kráľ pokoja chce Ježiš zmieriť svet v objatí Otca a zboriť každý múr, ktorý nás oddeľuje od Boha i od blížneho, pretože „on je náš pokoj.“

Ako Kráľ pokoja vstupuje do Jeruzalema na oslíkovi, nie na koni, a tak uskutočňuje dávne proroctvo, ktoré vyzývalo k radosti z príchodu Mesiáša:

Ako Kráľ pokoja, keď jeden z jeho učeníkov vyťahne meč, aby ho bránil, a zasiahne sluhu veľkňaza, hneď ho zastaví slovami: „Vlož svoj meč na jeho miesto! Lebo všetci, čo sa chytajú meča, mečom zahynú.“

Ako Kráľ pokoja, keď na seba berie naše utrpenia a je prebodnutý pre naše viny, „neotvoril ústa; ako baránka ho viedli na zabitie a ako ovcu, ktorá onemie pred svojimi strihačmi.“

Neozbrojil sa, nebránil sa, nevedol nijakú vojnu. Zjavil tichú tvár Boha, ktorý vždy odmieta násilie, a namiesto toho, aby zachránil seba samého, nechal sa pribiť na kríž, aby objal všetky kríže vztýčené v každom čase a na každom mieste dejín ľudstva.

Toto je náš Boh: Ježiš, Kráľ pokoja. Boh, ktorý odmieta vojnu, ktorého nik nemôže zneužiť na ospravedlnenie vojny, ktorý nepočúva modlitbu toho, kto vedie vojnu, a odmieta ju so slovami: „Aj keby ste hromadili modlitby, nevyslyším ich: vaše ruky sú plné krvi.“

Keď hľadáme na neho, ktorý bol za nás ukrižovaný, vidíme ukrižovaných dnešného sveta. V jeho ranách vidíme zranenia toľkých žien a mužov dneška. V jeho poslednom výkriku k Otcovi počujeme plač tých, čo sú zrazení na kolená, tých, čo sú bez nádeje, tých, čo sú chorí, tých, čo sú sami. A predovšetkým počujeme ston bolesti všetkých, ktorí sú utláčaní násilím, i všetkých obetí vojny.